

Шакула І.Е.

студентка;

Хайрулліна Ю.О.

доктор філософії в галузі гуманітарних наук, доцент,

Миколаївський національний університет

імені В.О. Сухомлинського

МЕДІАКРАЄЗНАВСТВО ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ ШКОЛЯРІВ

Звернення до краєзнавчої тематики обумовлено тим значенням, яке вона має у становленні особистості людини. Відчуття дому, малої Батьківщини, це те, що підсвідомо надає дитині відчуття комфортності, спокою, впевненості, щастя. Для сприяння формуванню національно-свідомого відчуття «малої Батьківщини» для учнів молодших класів миколаївської області доцентом кафедри музичного мистецтва МНУ ім. В.О. Сухомлинського Хайрулліною Ю.О. було створено медіа-курс «Мистецька спадщина Миколаївщини». Слід зазначити, що полідисциплінарну площину курсу утворила як інформація дисциплін естетичного циклу, так і інших галузей – гуманітарної та природничої. Можливість такого поєднання здійснилася внаслідок головної змістовної лінії – краєзнавчої.

Автором курсу передбачалося, що в результаті осягнення інтегрованого масиву мистецько-культурологічної інформації у реципієнтів програми – учнів молодших класів має подолатися тенденція до пасивного самосприйняття, натомість має утвердитися відчуття причетності до національних особливостей, культуротворчих та історико-соціальних процесів локального регіону, в даному випадку Миколаївщини.

В експериментальній програмі медіа-курсу Миколаївщина постає як гео – культурний простір, якому притаманна національна та культурно-цивілізаційна специфіка, яка являє себе у історичних особливостях створення регіону, усталених економічних, природних та культурних складових, наявності певної психолого-ментальної унікальності світосприйняття, особливої яскравої художньої «картини світу», що відкарбувалася у зразках професійного та аматорського мистецтва і культури, своєрідності етнічно-конфесійної інтеграції, визначальному для регіону виду діяльності людей, який є головним для економіки краю. Тобто, як самоцінний, усталений, національно ідентичний соціокультурний простір, що має свої особистості, сучасний потенціал та перспективу.

Тема кожного заняття курсу була розкрита за допомогою зразків аутентичних зразків мистецтва миколаївських авторів, інтерактивних екскурсій до пам'ятних куточків Миколаєва та області, фрагментів

художньо- публіцистичних творів Миколаївських тележурналістів, які тематично відповідали темам занять.

Можливість наближення до об'єкту спостереження, куточку природи, постаті діяча культури, входження до атмосфери народного свята, або релігійного дійства надало додаткових можливостей процесу проникнення в тканину культурного організму життя Миколаївщини. Систематичне використання медіаматеріалів створило ефект присутності у культурному просторі, обумовило природне вживання, присвоєння художньо-культурологічної інформації без зайвої нав'язливості та дидактичності.

Головним інтегрантом курсу «Мистецька спадщина Миколаївщини» стало медіамистецтво, яке виступило як базовий елемент візуальної складової поліхудожньої тканини інформаційно-освітнього простору. Зразки медіамистецтва (у нашому випадку художньої телепубліцистики) є по-суті синтетичними, тому, що апелюють не тільки до зорового сприймання людини, але й містять важливу аудіо-інформативну складову – слово, яке лунає з екрану та музику, що доповнює візуальний, або вербальний образ, а іноді є домінуючим засобом виразності. Відштовхуючись від особливостей створення художнього образу та драматургії у творах художньої телепубліцистики, було розроблено відповідну модель уроку, яка-б гармонійно узгоджувала багатоманітне змістово-композиційне навантаження із дидактичними завданнями заняття.

Отже, становлення національної свідомості школярів є дуже важливою ланкою навчально-виховного процесу сучасної української школи. Однією з форм національного виховання є залучення дітей до краснавчого матеріалу. Художнє краснавство має великий освітньо-виховний вплив, який особливо ефективно виявляє свій потенціал у прикладах синтетичного характеру. Використання медіазразків – презентацій, фрагментів з художніх та документальних стрічок та телепередач створює «ефект присутності», оптимізує освітній процес, сприяє присвоєнню художньо-культурологічної інформації без зайвої нав'язливості та дидактичності.